

உள்ள இளம் பணை ஒருவருடனான உரையாடலின் போது, அள்ளிக் கொட்டிய குமுறல் தான் "நாசமாகப் போவாங்கள், அறுவாங்கள்" என்று திட்டவதைத்தது. அடக்கி ஓடாங்கிக் கிடக்கும் கோபங்கள், போராட்டங்கள், இப்படித் தான் குமுறி வடித்தெழுகின்றது. சமாதான காலத்தில் இதே பணை, தமிழீழம் மிக விரைவில் மலரும் என்றவர். அப்படியா என்ற போது, எம்மை எள்ளி நகையாடிக் கததைத் தவர்.

அந்தளவிற்கு நம்ப வகை கப்பட்ட ஒரு பிரமையில் வாழ்ந்தவர்கள். பாலிகளோ தங்கள் பாசிச சூய ருபங்களை மீட்டிமறைத்து, தம்மைப் பற்றி ஏற்படுத்திய பிரமிப்பையுத்தத்தின் போது தகர்த்தெறிந்தனர். எப்பிப்பட்ட பாசிட்குகள் தாங்கள் என்பதை, மக்கள் முன் நிர் வாணமாகவே நிறுவினர்.

இன்று அதே பணை இந்தக் காட்டுமிராண்பிகளின் இனவழிப்பு யுத்தத்தினால் சொந்த வடவாடன குமுறி எழுந்தாள். அரசு நாசி முகாமில் உணவாகக் காக்க நெரிபட்ட கீழே வீழ்ந்ததால், தனக்கு கிடக்க இருந்த ஒரு குழந்தை வயிற்றில் வதைத்தே அழிந்து போனது. அதற்கு சரியான மருத்துவமின்றி, மீண்டும் கடுமையான உடல் நிலைக்கு சனென்றார். இன்று இப்படி அவரின் கதையுள்ளது. அவரின் சொந்த தமக்கை ஒரு கண்பறிப்போன நிலையில், உடலில் பல காயங்கள் நோய்கள் உடன், தனது நான்கு சிறு குழந்தைகளையும் விட்டுவிட்டு அனாதையாக மற்றொரு மருத்துவமனையில்; வாழ்வாக அலகைின்றார். இவர் தன் குழந்தைக் காக்க வன்னியில் அங்குர்பால் பகைக் கொடுக்கும் நீண்ட கியூவில் நின்ற போது, பாலிகள் அங்கு வாக் கிடக்க கியூடன் நின்ற பசே, அந்த இடத்தில் குண்டுவீழ்ந்த போது ஏற்பட்டதே இந்தக் காயம். அதில் தம் குழந்தைகளுக்காக அங்குர்பால் பகைக் கற்றைப் பற்றி வந்து நின்ற, 70 பொதுமக்கள் இறந்து போனார்கள். மக்களாகக் கொல்லவண்ணும் என்ற குறிக் கோளுடன் இதை திட்டமிட்டுச் செய்த பாலிகளை, அந்த வன்னி மக்கள் பாடையில் போவான்கள் என்று துற்றாமல் வறே என்னதான் செய்யமுடியும். இப்படி மக்கள் பாலியை காறி உமிழ் வதில், நியாயங்கள் உண்டு. இவர்கள் மக்களையே பாடையில் அனுப்பியவர்கள் ஆயிற்றே.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

இப்படி காறி உமிழ்ந்த அந்த பணை, தன் சக இரத்த உடன் பிறப்புகளை புவியின் அராஜகத்துக்கு பலிகொடுத்தவர். எந்த பயிற்சியுமற்ற தன் உடன் பிறப்புகளை கதறக் கதற தன் கண் முன் இழுத்துச் சென்றதையும், யுத்த முனையில் வீ ரமரணம் என்று கஃறி மஃன்றாம் நாளே புவிகள் உடலகைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து கதையைச் சொல்லி திட்டி அழுகின்றார். அந்தப் பணை குழந்தை பருவமடைந்த 6 நாள்களில் இழுத்துச் சென்றவர்கள், அதன்பின் 3 நாளில் வீ ரமரணமடைய வதைத் தனார். தமிழ் சமஃகம் புவியிடம் சந்தித்த கொடுமைகள், வார்த்தைகளுக்கு உட்பட்டவையல்ல. இப்படி கண் முன்னால் கண்ட கேட்ட, எத்தனையோ கதைகள். அவகையையோ அவர்களால் சொல்லி மாளாது.

அங்கே இந்த நாசமுற்பாங்கள், மானம் வடிகம் எல்லாவற்றையும் இல்லாதாக கினார்கள் என்றால், இங்கே இந்த மற்ற அறுவாங்கள் அதையே செய்கின்றார்கள் என்று, தம் மனக்குமுறலகைக் கொட்டித் தீ ர்த்தார்.

மக்கள் இப்படித்தான் குமுறி வடிக்கின்றனர். இப்படித்தான் போராட்கின்றனர். தமது ஆயுதமாக சொற்கள். இதன் மஃலம் இந்த மனித அவலத்துக்கு காரணமான அனாவரையும் திட்டித் தீ ர்க்கும், உச்சத்தில் வன்னி மக்கள் உள்ளனர். தமக்கு நடந்த நடக்கின்ற கொடுமைகளை, கொடஃரங்களைச் சொல்லி காறி உமிழ்கின்றனர். புவிகள் இனி அந்த மக்களை நெருங்கவே முடியாத அளவுக்கு, பாரிய கொடுமைகளை அவர்களுக்கு செய்திருக்கின்றனர். ஆண், பணை பால் வறோபாடு கடந்த எல்லகைக்குள், புவிகள் அந்த மக்களை இழிவாகவும் மலிவாகவும் நடத்தினர்.

அந்த மக்களுக்கு எதிராக தஃசணம் புவியின் மொழியாகியது. இப்படி தஃசணம், மக்களுக்கு எதிரான, வன்முறை கொண்ட மொழியாகப் பட்டது இதுவல்ல முதன்முறை. பணைகளை அவர்களின் உறுப்பு சார்ந்து இழிவு செய்யும் தஃசண மொழியால், ஆண் புவிகள் இதை தம் துப்பாக்கி முனையில் திட்டித் தீ ர்த்து அடக்கினர். இனத்தினதும்;;, பண்ணினதும் மானம் வடிகம் அனதைத்தையும் இழக்க வதைத் தனார்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

புலிகள் பலிகொடுக்க விரும்பிய இடத்தில், மக்களை கட்டாயப்படுத்தி அமரவதைத் தனர். மறுத்தவர்களை பச்சை மட்டைகொண்டு விளாசினர். மக்கள் இராணுவத்தின் சில்லடியில் சாக வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தில், துப்பாக்கி முனையில் படு துச்சணங்கள் மீலம் வன்முறையை ஏவினர். இதன் மீலம் பலி மடையில், பலியாட்களாக மக்களைத் திணித்தனர். பச்சை மட்டை கொண்டு தாக்கப்பட்டனர்.

இந்தளவாக்கும் அந்த மக்கள் சூயமாக தப்பிப் போகாத வண்ணம், உயிர்வாழ முனையாத வண்ணம், அனாதைத் துவிதமான வன்முறைகளையும் ஏவினர். இதன் மீலம் புலிகள் தாம் விரும்பியவாறு, மக்களை மரணப்பொறியில் சிக்க வதைத் து மரணிக்க வதைத் தனர். இதற்கேற்ற பலி இடத்தில், மக்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் புலியின் தாகமாகியிருந்தது.

இந்த இடத்தில் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுவது அவசியம். பாராளுமன்ற பொறுக்கியும் கட்டடமையும் எம்.பி.யுமான ஒருவர், நோர்வேயில் புலிகளுடனான உரையாடல் ஒன்றின் போது 50000 மக்கள் இறந்தால் தமிழ் மூம் கிடக்கவும் என்றான். அதாவது இந்தப் பொறுக்கி மக்களை பலியிடுவதும், பலிகொடுப்பதும் அவசியமென்றான். அதைத் தான் புலி பலிமடையில் நிறுத்தி நடத்தியது. அன்று இந்தப் பொறுக்கி யாழில் உள்ள 40000 இராணுவத்துக்கு சவப்பெட்டியை தயார்செய்ய பாராளுமன்றத்தில் வீராப்பு பசேயவன். இந்தப் பொறுக்கிகளை உள்ளடக்கிய கும்பல், 50000 தமிழ் மக்களை கொன்றால், சர்வதேச தலையீடு ஏற்படும்; என்று திட்டமிட்டவர்கள். இதன் மீலம் தமிழ் மூத்தபைப் பெறுமடியும் என்று கறி, அதைச் செய் துண்டி அதை நியாயப்படுத்தி வழிகாட்டியவர்கள்.

இதற்கமையவே மக்கள் தாமாக உயிர் வாழ முனையாத கும்பலாகியது. இதன் மீ நினால் பச்சைமட்டை அபி கிடத்தது. துச்சணத்தினால் படுகவேலமாக அவதூறு செய்ப்பட்டனர். அதையும் மீ நினால் சூட்டக்கொல்லப்பட்டனர். இதன் மீலம் மக்களைத் தம் பலி கொடுக்கும் கொலைவெறிக்கு அடங்கிப் போக கோரப்பட்டனர். பரினவாதக் கும்பல்கள் எங்கே கொட்டப்படுகின்றதோ, அங்கு மக்களை

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

வலுக்கட்டாயமாக புலிகள் நிறுத்தி வைத்தனர். இராணுவம் எதை வைத்து இலக்குத் தவறாத குண்டுவீச்சை நடத்துகின்றதோ, அதற்குறிப்ப அதை மக்கள் மத்தியில் விழுந்து சிதற புலிகள் துண்டினர். பலியடெடுக்கவும், பலிகொடுக்கவும், ஒரு அரசியல் திருவிளையாடலை வன்னியில் புலிகள் நடத்தி முடித்தனர்.

இந்த உளவியல் பாதிப்பில் இருந்து மீள முடியாதவர்கள், புலிகள் மலே காறித் துப்புகின்றனர். அகதி முகாம்களில் தப்பிப் பிழைக்கும் புலிகளை பழிவாங்கும் உணர்வுடன் காட்டிக்கொடுக்கின்றனர் அல்லது தாக்குகின்றனர். புலிகள் மலோன மக்களின் வறொப்பு, சாபமாக மாறி நிற்கின்றது.

இந்த நாசமறுத்தவங்களே பாடையில் போவாங்களே என்ற திட்டிய அந்தப் பிணை, புலிகள் அழிந்துவிட்டனர் என்பதையும், தலமை அழிந்துவிட்டது என்பதையும் இன்னும் நம்பவில்லை. அந்த நாசமறுப்பாங்களைத் தான், பாடையில் போவாங்கள் என்று இன்றும் காறி உமிழ்கின்றனர். மக்கள் தங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பதை புலிகளின் புலனாய்வு அறிக்கைகள் கண்டுபிடிக்காது, உல்லாசமாக புலத்தில் அறிக்கை விடுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

வன்னி நாசி முகாமை நடத்தும் அறுவாங்கள் பற்றி, அந்த இளம் பிணை தன் பாணியிலேயே அவர்கள் மலே காறி உமிழ்ந்தார். ஒரு நேர உணவு கட்ட கிடையாது. அதுவும் கியூவில் முட்டி மோதி வாங்கித் தின்றால் தான், அன்றைக்கு உணவு. அந்த உணவு மனிதன் தின்ன முடியாத அளவுக்கு தரம் கெட்டது. குளிக்கவும் ஆற்றிலோ, மலம் மிதந்து வருகின்றது. இரவில் நோய் என்றால், மரணத்தைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. பகலில் நோய் என்றால், ஒரு கிலோ மீற்றர் நடக்க வேண்டும். கடுமையான வருத்தம் என்றால் அதையாரும் ஓடிப்போய்ச் சொன்னால் தான், அம்புலன்ஸ் வரும். இங்கு வாழ்வது என்பது, மரணத்துடனான போராட்டம் தான்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

உள்ளே சாராய வியாபாரம் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றது. 900 ரூபாவிற்கு வளியில் வாங்கும் சாராயம், உள்ளே 1500 ரூபா. உள்ளே கட்டிடுவது சங்கங்கள் மூதல் பலவிதமான கடைகள், விலையோ அதிகம். பொருளை வாங்க எவரிடமும் பணமில்லை. உழைப்பில்லை, வருமானமில்லை. உள்ளே பணப்புழக்கம் கொண்டதோர் பாடும் கொட்டாட்டம். அனைத்தையும் விலை பசே வாங்குகின்றனர். புலிகளின் வங்கி ஒன்றை உடனே அடக்கி அதில் பணத்தையும் நகையையும் அள்ளியும் பல ஒன்று, பணத்துடன் உள்ளே அலகைகின்றது.

நோய் கடும்பையாகி வலுவியா பொது மருத்துவமனைக்கு சென்றால், மனிதத்தன்மையற்ற வகையில் தான், அங்கு மருத்தவ ஊழியர்கள் இந்த மக்களை நடத்துகின்றனர். நாய்களாக, பசைகளாக, அகதிகளை நடத்துகின்றனர். இந்த அகதிகளிடம் கட்டி, பணத்தைக் கறக்க முனையும் வதைத்தியர் உலகம். பணப் பிசாசுகளே, எங்கும் அலகைகின்றனர்.

வதைத்திய கலாநிதிகளோ அகதிகளை, வளியில் தம் தனியார் மருத்துவமனைக்கு பணத்துடன் வரும்படி நச்சுரிக்கின்றனர். பணம் இல்லாதவர்களை, அரையும் குறையுமாக மருத்துவம் பார்த்து, அவர்களை வருத்தியே கொல்லுகின்றனர். ஒரு சில மனிதாபிமான மருத்துவர்கள் சயெலகைக் கட்டி, இந்த பணப் பசைகள் செல்லாக் காசாகக்கூகின்றனர். இப்படி எங்கும் எதிலும் மனித அடிப்படையை தகர்த்து விடுகின்ற, காட்டுமிராண்டித்தனங்கள்.

இப்படி பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மலோன ஈவிரக்கமற்ற தண்டனைகள். நாலு வலேக்குள் வதைத்து விலை பசைப்படும் மக்கள் கட்டிடம். எத்தனை துயரங்கள், துன்பங்கள். இவ்வை எல்லாம் எதற்கு? இனி இந்த மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசத்துக்கு என்ன நடக்கப் போகின்றது!?

